

TARNAUTOJŲ TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS
2008 m. balandžio 8 d.

Byla F-134/06

Giovanni Bordini
prieš
Europos Bendrijų Komisiją

„Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Pensijos — Korekcinis koeficientas —
Gyvenamosios vietos valstybė narė — Gyvenamosios vietos sąvoka —
Pagrindinės gyvenamosios vietos sąvoka — Patvirtinamieji dokumentai“

Visas tekstas proceso kalba (prancūzų) II-A-1 - 435

Dalykas: Pagal EB 236 straipsnį ir AE 152 straipsnį pareikštas ieškinys, kuriuo G. Bordini prašo, pirma, panaikinti 2006 m. sausio 25 d. Komisijos paskyrimų tarnybos sprendimą atsisakyti jo pensijai taikyti Jungtinės Karalystės korekcinį koeficientą, taip pat, kiek tai būtina, panaikinti 2006 m. rugpjūčio 18 d. sprendimą atmesti 2006 m. balandžio 19 d. pateiktą skundą ir, antra, priteisti iš Komisijos palūkanas nuo sumų, mokėtinų atgaline data taikant Jungtinės Karalystės korekcinį koeficientą ieškovo pensijai nuo 2004 m. balandžio 1 d., kurios yra dviem punktais aukštesnės nei nustatytos Europos centriniame banke ir atitinkamu laikotarpiu taikomos pagrindinėms pakartotinio finansavimo operacijoms.

Sprendimas: Atmesti ieškinį. Nurodyti Komisijai, be savo išlaidų, padengti pusę ieškovo išlaidų, susijusių su 2007 m. birželio 5 d. neformaliu susirinkimu. Nurodyti ieškovui padengti savo išlaidas, išskyrus pusę išlaidų, patirtų dėl 2007 m. birželio 5 d. neformalaus susirinkimo.

Santrauka

*Pareigūnai — Pensijos — Korekcinis koeficientas
(Pareigūnų tarnybos nuostatų 82 straipsnis)*

Nuolatinės gyvenamosios vietos sąvoka, kaip ji suprantama pagal anksčiau galiojusią Pareigūnų tarnybos nuostatų 82 straipsnį, kuris numatė korekcinio koeficiento, nustatyto valstybei, kurioje pensijos gavėjas įrodo turįs nuolatinę gyvenamąją vietą, taikymą pensijoms, reiškia vietą, kurioje buvęs tarnautojas iš tikrųjų įsteigė savo pagrindinių interesų centrą, t. y. vietą, kurioje suinteresuotasis asmuo įkūrė nuolatinį arba įprastą savo interesų centrą, siekdamas stabilumo, ir kur jis tariamai patiria išlaidas. Be to, nuolatinės gyvenamosios vietos sąvoka, nepaisant kiekybinių duomenų apie tai, kiek laiko asmuo praleidžia vienos ar kitos valstybės teritorijoje, be realaus buvimo konkrečioje vietoje fakto, suponuoja ketinimą suteikti šiam faktui tęstinumą, kylantį iš įprasto gyvenimo ir normalių socialinių santykių. Ši nuolatinės gyvenamosios vietos sąvoka priskirtina tik Bendrijos viešajai tarnybai ir nebūtinai sutampa su nacionaliniu šios sąvokos supratimu.

(žr. 69 ir 86 punktus)

Nuoroda:

Pirmosios instancijos teismo praktika: 2003 m. birželio 4 d. Sprendimo *Del Vaglio prieš Komisiją*, T-124/01 ir T-320/01, Rink. VT p. I-A-157 ir II-767, 70, 71 punktai ir juose nurodyta teismų praktika bei 72 punktas; 2005 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Dionyssopoulou prieš Tarybą*, T-320/04, neskelbiamo Rinkinyje, 39 punktas; 2006 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Kontouli prieš Tarybą*, T-416/04, Rink. VT p. I-A-2-181 ir II-A-2-897, 71 punktas.